

תפ"ח 39152/09 - ז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

תפ"ח 09-10-39152 מדינת ישראל נ' ז(עצי)

בפני כבוד הagan נשיאה נתן זלוטובר - אב"ד

כב' השופט יעל רז-לי

כב' השופט שלמה פרידלנדר

ו ז

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

החלטה

הבקשה והתגובה

במסגרת גזר הדין שניית ביום 15.12.2011 תנגדי המבקש בתפ"ח 39152-09-10, חביב המבקש בין היתר, לפצות את המטלוננת בסך של 20,000 ₪.

ה המבקש לא שילם את כספי הפיצויים בזמן ולכך הועברה גביית הפיצוי למרכז לגביית קנסות.

ביום 26.05.2016 הגיע המבקש בקשה לסגירת התקיק בעניין תשלום חוב הפיצויים למטלוננת, מכיוון שלטענתו שילם לה את מלאה כספי הפיצויים בהתאם להחלטת בית המשפט.

בית המשפט זה נתן החלטה, כי הייתה וה המבקש לא שילם את הפיצוי לקופת בית המשפט או למרכז לגביית קנסות, אלא לטענותו שילם למטלוננת שירות - עליו להביא ראייה בעניין זה.

ביום 1.11.2016 הגיע המבקש מסמך חתום על ידי נטוריון, המאשר כי המטלוננת ניצבה לפני משרד וחתמה מרצונה החופשי על המסמכים המצורפים לטופס, ביניהם אישור, כי קיבל מה המבקש את מלאה הסכום שמניע לה בהתאם לפס"ד של בית המשפט.

עוד טען המבקש, ש"הפרקליטות התעלמה מהחלטת בית המשפט והאשימה אותו בזיהוף מסמכים ואי ציון להחלטת בית המשפט... חוויתי התמודדות עצבים שהובילה אותו לטיפול פסיכיאטרי לאחר שהחלוacci מוחשבות לפגיעה עצמית ומחשבות אוביידנטיות מאוחר ולא הצלחתי להתמודד בפני האישומים" ובשל העובדה שלא הצליחה לתאם עם המטלוננת פגישה אצל הנטוריון, הוא נעדר ממוקם העבודה 10 ימים ובעקבות כך פוטר מעובdotו. בגין כל האמור, טען המבקש, כי מגיע לו פיצוי מהמשיבה בסך 26,000 ₪.

המשיבה טענה, כי לא הצליחה ליצור קשר עם המטלוננת על מנת לברר את עדמתה בעניין בקשה המבקש. לטענותה,

עמוד 1

נכון ליום 30.01.2017 עומד החוב המדובר, לרבות תוספת הפיגורים, על סך של 29,363 ₪.

המשיבה צינה, בשם המרכז לגביות קנסות, כי המרכז מותיר את ההחלטה באשר לאימות המסמכים שהגיש המבוקש לשיקול דעתו של בית המשפט ומסב את תשומת ליבו של בית המשפט לעובדה, כי מספר ת.ז. המופיע באישור הנוטרין אינו זהה למספר המופיע באישור המתלוונת על קבלת הפি�צוי.

באשר לבקשת הפি�צוי של המבוקש טענה המשיבה, כי יש לדחותה על הסף מחמת העדר סמכות עניינית לדון בה במסגרת התיק הפלילי, שאף הוא הפר לחייב לפני שנתיים רבות. כן הוסיף, כי המבוקש לא שילם את הפি�צוי במועד שנקבע בגזר הדין ואף לא שעה לדרישות ולהתראות שנשלחו אליו בעניין זה וגם מאישורה של המתלוונת עולה, כי המבוקש שילם לה את הפি�צוי רק ביום 25.11.2015 והחוב צברRibit ותוספת פיגורים כדין, במצב דברים זה אין לו להלן אלא על עצמו.

ההחלטה

כאמור, גזר הדין בעניינו של המבוקש אשר במסגרתו הושת עליו הפি�צוי נשוא הבקשה ניתן ביום **15.12.2011**. בהתאם לכך, גזר הדין הפר לחייב לפני זמן רב וכפועל יצא מכך, אין בית המשפט צריך להידרש לבקשת המבוקש (ראו לעניין זה ע"פ (ח"י) 10-10-2017 **סלמה (אבי ריש) ואח' נ' מדינת ישראל**). טענות מסווג זה הדומות ל"טענת פרעתה" יש להביא בפני המרכז לגביות קנסות ולא בפני בית משפט זה.

חרף האמור ובשל העובדה, כי המבוקש הגיע לבית המשפט מסמכים המעידים לכואורה על כך, כי המתלוונת אכן קיבלה את הפি�צוי, לרבות חתימתה בפני נוטרין, ולאור עמדת המרכז לגביות קנסות שהותיר את ההחלטה בבקשתה לשיקול דעתו של בית המשפט - אני מקבל את בקשת טוענת המבוקש בעניין תשלום חוב הפיזיים המתלוונת.

באשר להurret המשיבה, כי מספר ת.ז. שמופיע על אישור הנוטרין אינו توאמ את זה המופיע באישור המתלוונת על קבלת הפি�צוי, אציין, כי מדובר בהוספה הספרה 9 (שנכתבה 4 פעמים באישור הנוטרין במקום 3 פעמים באישור המתלוונת) וברור, כי מדובר בטעות סופר בלבד.

בקשת המבוקש לקבלת "פיזויים" מהמשיבה נמחקת. בית משפט זה אין סמכות עניינית לדון בבקשתו.

ניתנה היום, ד' שבט תשע"ז, 31 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

שלמה פרידלנדר, שופט

יעל רץ לוי, שופטת

**נתן זלוטובר,
שופט אב"ד
סגן נשיאה**